

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 301/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веран Зечар, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5315/19 од 28.06.2019. године, у седници већа одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5315/19 од 28.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5315/19 од 28.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17338/18 од 28.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име мање исплаћених месечних износа пензије за период од 01.09.2015. године до 31.08.2018. године, исплати месечне износе наведене у изреци са законском затезном каматом на сваки месечни износ почев од 25. у наредном месецу за претходни месец па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.744,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5315/19 од 28.06.2019. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 17338/18 од 28.02.2019. године, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права указивањем на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребено размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1.ЗПП да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужиоца, будући да је реч о спору поводом потраживања накнаде штете због неправилног и незаконитог рада државног органа и да су сходно томе судови оценили да је тужена у спорном периоду поступала у складу са одредбама Закона о привременом уређивању начина исплате пензија („Службени гласник РС“ бр. 116/14), с обзиром да је тужиоцу исплаћивана пензија на начин прописан наведеним законом, из ког разлога не постоји неправилан и незаконит рад државног органа и одговорност тужене за разлику између припадајућих и исплаћених износа пензије, применом члана 172. став 1. Закона о облигационим односима. Уставни суд Републике Србије је донео решење Уз 531/14 од 23.09.2015. године дана 23.09.2015. године којим је одбацио иницијативу за покретања поступка за оцену уставности и сагласности са потврђеним међународним уговорима Закона о привременом уређењу начина исплате пензија, као и захтев за обуставу извршења појединачних аката или радњи донетих, односно предузетих на основу тог закона. Приликом доношења наведеног закона основни принцип био је солидарност друштвених субјеката у обезбеђивању средстава за равномерно подношење терета финансијске кризе. Мера смањења пензија уведена је у јавном интересу са циљем превладавања, односно отклањања негативних последица кризе у Републици Србији и то временски ограничено. При томе, поштовано је уставно начело социјалне правде јер је смањење пензија предвиђено само за субјекте са већим пензијама, а не и за све пензионере. Ревизијом тужиоца не указује се на постојање супротних одлука у истој или сличној чињеничноправној ситуацији као што је конкретна. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права ни уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима који се односе на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 23.10.2018. године, а вредност предмета спора износи 474.886,29 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу чл. 404. и 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић